

[Yde.]

Kupeer, Sidegange og Maskinrum fyldes med Støv, til stor Gene for det rejsende Publikum og det tjenestgørende Personale; og at det ogsaa gaar ud over Materiellet, er en given Sag. De danske Statsbaner erkender, at det Forhold, jeg her omtaler, absolut ikke er saa godt. Paa Jernbanelstrækningen Langaa—Bjerringbro blev der i 1937 lagt Skærver eller Stenballast, og jeg forstod det saaledes, at det var Hensigten at fortsætte med Skærveballastbelægningen helt til Struer. Jeg henstillede til den højtærede Minister, at Skærvebelægningen, særlig under Hensyn til Lyntogstrafikken, maatte blive fremmet mest muligt; det skulde helst ikke være alt for længe, inden man naaede til Struer med Skærveudlægningen.

Paa min Henstilling svarede den højtærede Minister, at han var enig med mig i, at det vilde være nødvendigt paa Lyntogsstrækninger at erstatte Grusballast med Skærveballast, ligesom han oplyste, at det var Tanken i de kommende Aar at forsyne alle disse Strækninger med Skærveballast. Med de nuværende Bevillinger, føjede han til, vilde det antagelig være ca. 5 Aar, før samtlige Strækninger vilde være forsynet. Jeg erfarer, at man nu er naaet til Viborg med Skærveudlægningen, saaledes at Banelinien Langaa—Viborg nu er skærvebelagt. Arbejdet hermed sluttede for ikke saa længe siden. Jeg vil gerne her benytte Lejligheden til at takke den højtærede Minister herfor, men jeg vil have Lov til samtidig at tilføje, at det vilde være ønskeligt, om det fortsatte Arbejde med Udlægningen af Skærveballast maatte gaa endnu hurtigere fremad. Vel har Sagen en økonomisk Side, det er jeg ganske klar over, men den har ogsaa en beskæftigelsesmæssig Side, som jeg meget gerne vil henlede Opmærksomheden paa. Ogsaa Hensynet til Turister, der besøger det nordvestlige Jylland, gør det ønskeligt, at Lyntogsstrækningen Langaa—Struer er helt, som den bør være. Siden Odde Sundbroens Aabning gaar der en voksende Strøm af Turister over Broen til Thy, til det smukke og frugtbare Land med de vekslende Landskaber.

Jeg har endnu en Henstilling til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. I September Maaned 1937 indsendte Vinderup Borger- og Haandværkerforening et

Andragende til Generaldirektoratet for De danske Statsbaner om at faa Lyntoget til at standse ved Vinderup Station. Andragendet var anbefalet af Sogneraadene i Sal, Ejsing, Sevel, Ryde og Hanbjerg Kommuner. Som Grund for Andragendet var anført, at Vinderup er en By paa ca. 1500 Indbyggere, med et stort Opland i de nævnte Kommuner, ligesom en Del af Vestalling og Borbjerg Kommune kan henregnes til naturligt Opland til Vinderup. Statsbanerne saa sig imidlertid ikke i Stand til at imødekomme dette Ønske. Jeg vil mene, at der kunde være Grund til for De danske Statsbaner at tage Spørgsmaalet op til ny Overvejelse. Forholdet er nemlig det urimelige, at Vinderup med Opland overhovedet ingen Forbindelse har med „Midtjyden“, der Morgén og Aften til og fra København passerer Vinderup Station, medmindre der fra Vinderup benyttes Bil til Struer eller til Skive. Det er absolut ikke rimelige Trafikforhold, og jeg vil henstille, at Spørgsmaalet gøres til Genstand for ny Prøvelse. „Midtjyden“ bør standse i Vinderup.

Dernæst har jeg en Henstilling til Ministeren for Handel, Industri og Søfart. Fra Foreningen af honorarlønnede Tjenestemænd ved Statens Skibstilsyn foreligger der i Ministeriet et Andragende om, at Foreningens Medlemmers Ansættelses- og Lønforhold maa blive ændret saaledes, at Synsmændene bliver Tjenestemænd. Jeg vil her gerne tillade mig at henstille til den højtærede Minister, at Andragendet i Ministeriet gøres til Genstand for en velvillig Behandling.

Dernæst vil jeg gerne til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, der af og til med visse Mellemlum giver Udtryk for Arbejdervenlighed, specielt Landarbejdervenlighed, sige, at man som Arbejder ikke tager det særlig alvorligt med en saadan Tale. Nej, vi stiller os forsigtigt over for en saadan Indstilling fra en konservativ Politiker, der docerer Arbejdervenlighed, ganske paa samme Maade som man paa en Markedsplads skal være forsigtig, som J. C. Christensen har sagt, over for den Mand, der vil sælge en Ko i Guds Navn.

Bomholt: Den By, jeg repræsenterer her i Tinget, er alvorligt ramt af Arbejds-